

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Relatio orientalis Conciliabuli ad imperatorem victoriis clarum, rursum
significans depositionem Cyrilli & Memnonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

ἂν μόνον ἐκωλύθημεν προσβύξα-
σαι, ἀλλὰ καὶ καταλυθέντες μέχρι
πολλοῦ κατεδιώχθημεν. Ἰππὶ τῶν
καὶ τῆς βίσεβείας ὑπάρχοντες Ἰσχυροί,
καὶ ἐν δρετῇ διαλαμπόντες πάσι, ὡς
τιμὴ ὑμετέρου δικλείαν ἐν τοῖς ἀπάν-
των ὡσεὶ φέρεται γόμοι, καὶ τῆς ἀ-
* ἰσχυροῦ
γίας ἐκκλησίας ἐκδύμως ὑπάρμα-
χεῖτε, πᾶσαν ποιόμενοι ὡσεὶ μετῆδον,
ὡσεὶ διλωκῶς αὐτῶν ἔξ ουρανῶν φέ-
ρεται παρακαλοῦμεν ὑμῶν τὸ μέ-
γεθος, καὶ τὰ ἡμέτερα γράμματα ὑ-
παναγνώσαν τῶν βίσεβείων καὶ φιλο-
χεῖσιν ἡμῶν βασιλεῖ, καὶ πᾶσαν ὑπε-
νεκείν ἀποδύω, ὡς τιμὴ μὲν παροδ-
σαν παυθῶσαν σύγχισιν, ἀπερῆως
δὲ καὶ δορυβου παντὸς χωρεῖς τὸ κοινὸν
ἡμετέρας συνέδριον, καὶ τοῖς ἀμφι-
σθητουμένοις ἕκαστον μέρος τῆν ἀμ-
φισθητουμένων συλλῶσαν.

Ἀναφορὰ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου
πρὸς τὸν καλλίνικον βασιλέα, δη-
λοῦσα καὶ αὐτῶν τὴν γενημέ-
νῳ κατὰ τὴν Κυρίλλου
καὶ Μένωνος.

Η ΔΙΑΛΑΜΠΟΥΣΑ ὑμῶν βί-
σεβεία ἐπὶ βίσεβείᾳ τῆς οἰκουμέ-
νης καὶ τῆς θεοῦ ἐκκλησιῶν, ἐκέλευσαν
ἡμᾶς ἐν τῇ τῆς Εφεσίων ἀδελφότητι,
ὡσεὶ κέρδος καὶ εἰρήνη τῆς ἐκκλησίας
ὡσεὶ ποιῆσαι, οὐχ ὡσεὶ συγχύσεως καὶ
ἀπάξίας πάντα πληροῦσαι. καὶ αὐτὰ
ἵνα τῶν ὑμετέρου κράτους δεσποσύναι
σαφῶς καὶ διαρρήδην τῆς βίσεβείᾳ ὑμῶν
καὶ εἰρηλικῶν ὑπὸ τῆν τῆς Χερσοῦ ἐκ-
κλησιῶν μιλῶν σκοπῶν. ὁ δὲ ἐπὶ ὁ-
λέσθω τῆν ἐκκλησιῶν καὶ τεχθεῖς καὶ
πραφείς, ὡς ἔοικε, Κύριλλος ὁ τῆς
Ἀλεξανδρείας, σπευγρῶν λαβῶν τῆν Μένωνος τῆς Εφεσίων δρασύτητα, ὡσεὶ-

enim non modo ab oratione fui-
mus prohibiti, verum etiam lapi-
dibus impetiti, hostilique infesta-
tione longissime abacti. Cum ita-
que pietatis alumni sitis, omniq;
virtutum genere præfulgeatis,
adeo ut vestra gloria in omnium
ore versetur, & sanctam ecclesiam
alacriter propugnetis, omnem dili-
gentiam, ut secundis perpetuo
ventis feratur, adhibentes; am-
plitudinem vestram obtestamur,
ut pietissimo, Christique aman-
ti imperatori nostro literas nostras
legatis, omnique studio ad hoc
incumbatis, ut præsens quidem
confusio compescatur, omnique
perturbatione ac tumultu e me-
dio sublato, communis Synodus
celebretur, & quælibet disce-
ptantium pars rebus controuer-
sis adsistat.

*Relatio orientalis Conciliabuli
ad imperatorem victoriis cla-
rum, rursus significans de-
positionem Cyrilli &
Memnonis.*

P IETAS vestra, quæ benefa-
ciendo orbi & ecclesiis Dei
clarefcit, iussit nos in Ephesiorum
ciuitate congregari, ut inde lu-
crum & pax ecclesiæ conciliaretur,
non ut omnia confusione &
perturbatione compleretur. Sed
& ipsa vestræ maiestatis edicta a-
perte ac disertè piam vestram &
pacificam pro ecclesiis Dei indi-
cant mentem. Atqui Cyrillus A-
lexandrinus, ad perniciem eccle-

*Indigna in
Cyrillum ca-
lumnia.*

mum quidem in placidum & pium vestrum edictum peccavit, per omnia se profanum ostendens. Nam cum vestra maiestas præceperit de fide diligens examen & inquisitionem, eamque haberi cum concordia & pace omnium; Cyrillus de Apollinarii dogmatibus accusatus, imo ipse seipsum redarguens per ea quæ cum anathematismis nuperrime in regiam urbem cum propria subscriptione misit, in quibus deprehensus est sentire cum impio & hæretico Apollinario: his omnibus posthabitis, quasi tempora hæc regia gubernatione destituta essent, in omnem prolabitur iniquitatem: cumque oporteret rationem reddere prauæ suæ de gloria Domini nostri Iesu Christi opinionis, sibi auctoritatem usurpans neque a Canonibus, neque a vestris edictis ei concessam, in omne genus immodestiae ac sceleris ruit. Quamobrem mota sancta Synodus, quæ non approbavit eius adinventiones fidei pestiferas, ipsum quidem deponit propter prædicta omnia, Memnonem vero, vt administrum eius & commilitonem in omnibus, qui innumeras turbas contra sanctissimos episcopos prauæ illi & hæreticæ opinioni assentiri recusantes excitauit, & ecclesias atque oratoria omnia conclusit, quasi adessent paganorum & hostium Dei tempora, & vulgus regionis Ephesiorum introduxit, adeo vt nobis quotidie de summa rerum periclitandum sit, dum non de defensione, sed de rectis fidei dogmatibus cogitamus. Hos enim abscin-

Conciliabulum suum falso vocant sanctam Synodum.

τον μὲν εἰς τὸ γαλιῶν καὶ βίσεβες ἡμῶν περιωρόμισε θεῖον, διὰ πάντων τῶν ἀκαθάρτων αὐτῶν ἀκρίβει. τῆ γὰρ ὑμετέρου κρητὸς θεῖου πείσεως τὴν ἐξέτασιν γινώσκων, καὶ βάσανον ἀκριβῆ τὴν μὴ ὁμονοίας καὶ εἰρήνης τῶν πάντων, ὁ Κύριελλος ἐπὶ τοῖς Απολιναρίου δόγμασιν ἐγκαλούμενον, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐλέγξας δι' ὧν ἀφώτῳ εἰς τὴν βασιλίδαν πόλιν μετ' ἰδίας ὑπογραφῆς ἀπέστειλε μὲν ἀναθεματισμῶν, ἐν οἷς τὰ τῶν δυσσεβοῦς καὶ ἀίρετικῶν Απολιναρίου φρονῶν ἐληλεγκται, καὶ οὐδενὸς τούτων φρονήσεως, ὡς ἐν ἀβασιλύτοις καιροῖς, χωρεῖ πρὸς πᾶσαν ἀφρανομίαν καὶ θεῖον λόγον δουῶν ὑπὲρ ὧν διεφθαρμένη χρεῖται τῆ ἀφώτῳ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν διδῆναι, ἀρπίσεως ἑαυτῶ τὴν αὐθεντίαν, τὴν μὴτε ἀφῶ τῶ κανόνων ἀπὸ δεδωδύμεν, μὴτε ἀπὸ τῆ ὑμετέρων θεῖων ἀποφάσεων, ὁρμῆς πρὸς πᾶν εἶδος ἀπειθείας καὶ ἀφρανομίας. ἐπὶ τοῖς κινήσεισι ἡ ἀγία συνόδος, ἡ ἐκ παραδείξασιν τῶν ἐπὶ λύμῃ τῆς πίσεως αὐτῶν ἐπινοίας, ἔτον μὲν καταρεῖ διὰ τὰ ἀφαιρεθέντα πάντα, Μέμνονα δ' ὡς σπυργὸν αὐτῆ καὶ σωμαγωγιστῶ ἐν ἀπασὶ γεννημένον, καὶ μυελὸς θυρῶν καὶ τῶν ἀγωνάτων ἐπισκόπων, τῶ συνδέσσει τῆ ἀίρετικῆς ἐκείνου κακοδοξίας μὴ ἀναγομένων, ἐγείραντα, καὶ τὰς ἐκκλησίας, καὶ πάντα τὸν ἐκπῆσει κλείσαντα, ὡς ἐν ἐλλωικοῖς καὶ θεομάχοις καιροῖς, καὶ πληθὺς ἐπιχώριον τῆς Εφεσίων ἐπέσασσαν γίνεσθαι, ὡς ἀφῶ τῶ πάντος ἡμῶν ἐπὶ καθ' ἑκάστῳ κίνδυνον, οὐ πρὸς ἀμνηναν βλέποισιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ ὀρθὰ δόγματα τῆς βίσεβείας. τὸ γὰρ τοῖς

γίνεσθαι, ὡς ἀφῶ τῶ πάντος ἡμῶν ἐπὶ καθ' ἑκάστῳ κίνδυνον, οὐ πρὸς ἀμνηναν βλέποισιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ ὀρθὰ δόγματα τῆς βίσεβείας. τὸ γὰρ τοῖς

ANNO
CHRISTI
431.

ἐκκόψαι, οὐδὲν ἐπερόν ὄστιν, ἢ πῶς
ὀρθοδοξίαν ἔσται. ἔστι δὲ ὑμῶν πρὸς
κράτη ὅτι αὐτῶν αὐτῶν τῶν κεφαλαίων
τὸ δυσσεβὲς αὐτῶν φρόνημα ἔπιγνω-
ναί. πελοπίσαντα γὰρ τὸν δυσσεβῆ Ἀ-
πολίναρον ἐν τῇ αἰρέσει, οἰονεὶ ὅτι ἄ-
δου ἐγένεον, καὶ ἔπιπερατῶν ταῖς
ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ πίστι ἐλέ-
χεται, καὶ ἀναθεματίζων οἷς ἐκτί-
θεται, διαγελισαὶ ὁμοῦ καὶ ἀποστο-
λοις, καὶ σὺν μετ' ἐκείνους ἐκκλη-
σίας περὶ ἁγίους· οἱ δὲ τῆ ἀγίου
πνεύματος, ἀλλ' ἐκ δόξῳ λογισμῶν οἰ-
κειῶν ὀρμώμενοι, πῶς δυσσεβῆ πίστιν
ἐκήρυξαν, καὶ κατήγγιλλαν τὸ διαγ-
γελιον ἀπειθείας οἷς οὗτος ἐ φρο-
νεῖ καὶ διδάσκει, καὶ ὅτι ἔπιπαρματῶ-
βούλεται τὸ εὐαγγέλιον ἀσεβῶν παύσασθαι
τὸ οἰκουμένης κρατεῖν. ὅτι οὐ φέρον-
τες, τῆ ἀσπί τῆ θεοῦ ἐχρησάμεθα, τῆ
τεθεία ῥοπῆ, καὶ τῶν τῶν δυσσεβείας ὑμῶν
παρρησιῶντες σκοποῦν. ἴσμεν γὰρ, ὡς οὐ-
δὲν περὶ ἐπιπέσαντα τὸ ὑμῶν πίστεως, ἢ
σωτῆρα φέροντες ὑμεῖς τε καὶ οἱ τελειμα-
κῆλοι ὑμῶν περὶ ἁγίους, ἀδιάδοχα
τὰ τῆ βασιλείας ἀφελήφατε σκη-
πῆρα, σὺν τοῖς ἀποστολικοῖς δόγμασιν
ἐν δουλομυθίαις αἰεὶ κατὰλύοντες· ὡν
ὄστιν ὁ περὶ ἐπιπέσαντα Κύριλλον·
ὅς ὡσπερ ἀπρόπολιν κατὰληφῶς τὸ
Ἐφῆσον διὰ Μένωνος τῆ σπερσοῦ,
δικαίως μετ' αὐτῶν πῶς κατὰίρεσιν
ἀπὸ ἐλέγχου. περὶ γὰρ τοῖς εἰρημέ-
νοις, πᾶσι ἐφοδὸν καὶ πᾶσαν ἀπαξίαν
ἐτόλμησαν καθ' ἡμῶν· οἱ σωελέ-
γηδον, ἐ πόλεων ἀμελήσαντες, καὶ
πατείδων, καὶ αὐτῶν, ὡς τὸ ὑμέτε-
ρον κερῶσαι δεῦσιμα· καὶ ἴσμεν

dere, nihil aliud est, quam rectam
fidem statuere. Poterit autem ma-
iestas vestra velex ipsis illius cap-
itibus impiam eius sententiam
agnoscere. Impium enim Apolli-
narium in hæresi iam mortuum
quasi ex inferno excitare, & con-
tra ecclesias & rectam fidem in a-
ciem educere comperitur, & ana-
thematizare in suis expositioni-
bus euangelistas simul & aposto-
los, & post illos, ecclesiæ proge-
nitores, qui a Spiritu sancto, non
a propriis cogitationibus impul-
si, piam fidem prædicauerunt, &
euangelium annuntiauerunt, con-
traria quam iste & sapit & loquitur,
præcipiendoque vult ubiuis
terrarum suam impietatem vale-
re. Id quod nequaquam ferentes,
conuenienti dissidio sumus vsi,
diuina gratia, vestræque pietatis
mente fisci. Scimus enim quod san-
ctæ fidei nihil præferetis, in qua
educati vos, & beatissimi proge-
nitores vestri, non interiecto ex-
traneo successore regni sceptrâ
suscepistis, semper eos qui aposto-
licis dogmatibus aduerfantur, de-
primentes: e quibus est Cyrillus
prædictus, qui adiutore Memnon-
e quasi arcem occupans, veniens
Ephesum, iuste cum eo depositio-
ni subiectus fuit. Nam præter ea
quæ diximus, omnem insultum,
omnemque perturbationem per
audaciam aggressi sunt contra
nos, qui conuenimus relictis ci-
uitatibus & patriis, ac nobis ipsis,
vt edictum vestrum ratum esset:
& nunc sumus tyrannidi exposita
præda, nisi vestra pietas anteuertat,
edicens, vt alio loco propiore
conueniamus, vbi poterimus e

Impudens in
catholicum
virum men-
daciū.

* ἴσμεν, ὡς οὐ-
κατὰλύοντες

νῶν περὶ ἐπιπέσαντα παρὰ δὲ ἀλώμα, εἰ μὴ * κατὰ λάβη ἢ ὑμετέρῃ δυσσεβείᾳ, δε-
απίζουσα ἐτέροσε ἡμᾶς σωελδεῖν, πλησίον που, ἐνθα διωησόμεθα δόξῳ τε τῆς

Schismatici pietate semper simulant, impietatem meditantur.

scripturis, & e libris conscriptis a patribus, redarguere manifeste Cyrillum, & eos qui ab illo dolose inducti sunt, quos indulgenter excommunicationi subiecimus, spem salutis, si resipiscant, subindicantes; qui quasi in barbarico exercitu materiam perturbationis vsque in presentem horam ei suppeditarunt: alii quidem multo ante depositi, & ab illo suscepti: alii vero excommunicati a suis metropolitanis, & ab ipso in communionem recepti: alii variis criminibus impliciti, & ab ipso honores consecuti: & hæc fecit, tentans per multitudinem sensum suum hæreticum stabilire; non expendens, quod in religione non numerus quæritur, sed dogmatum recitudo, & apostolicorum decretorum veritas, & viri, qui illa pie ex apostolicis demonstrationibus & testimoniis comprobare sciunt, non autem ex audacia & tyrannica potestate. Proinde obsecramus & oramus, ut vestra maiestas quamprimum religioni quæ impugnatur, subsidium ferat, & celerrimam correctionem imponat illorum infantiæ & tyrannidi, quæ quasi turbo ad hæreticam perfidiam audaciores arripit. Iustum enim est, ut vestra pietas, quæ ecclesiarum Perfidis, & earum quæ inter barbaros sunt, curam gessit, ecclesias quæ in Romanorum principatu iactantur, non negligat.

γραφῶν, καὶ τῆς συγγραμμένων τῶν πατρῶν βιβλίων, ἐλέγξαι αὐτῶν σαφῶς, τὸν τε Κύριλλον, καὶ τὸν ἰωῶν ἀντιοχειακῶν οὐκ ἐπιφεισμένως ἀκοινωνησὶα ἰσοβέβητο- μῶν, ἐλπίδας αὐτοῖς σωτηρίας, εἰ μεταμεληθεῖεν, ἰσοφαινοντες· οἱ ὡσαυτὸν ἐπὶ στρατία βαρβαρικῆ ὕλας ἀπαξίας αὐτῶν μέγχι τῆ παρόντος ἀφ᾽ ἑρῶν· ὁ μὲν καθήρημοι ὄντες ἐν πολλοῦ, καὶ ἰωῶν ἀντιοχειακῶν· ὁ δὲ ἀκοινωνητοῖς οἰκειοῖς μητρὸς πολιταῖς, καὶ ἰωῶν ἀντιοχειακῶν εἰς κοινωνίαν δεχθέντες· ἄλλοι διαφοροῖς ἐγκλήμασιν ἐμπεσθημένοι, παρ᾽ αὐτῶν ἡμιθέντες. καὶ ταῦτα ἐπιτοίει, διὰ τῆς πληθοῦς κυράσασθαι τὸ ἀφ᾽ ἑρῶν αὐτῶν πρὸς φρόνημα, μὴ λογισάμενοι, ὡς ἐν δισέβεια ἐκ δριθμὸς ζητεῖται, ἀλλ᾽ ὀρθότης δογματῶν, καὶ ἡ τῆς δυναστείας δογματῶν ἀλήθεια, καὶ ἀνδρες ἐν τούτοις δισέβειαις ὅτι δυναστείας ἀποδείξεων καὶ μὲν τῶν εἰδότες συνίστασθαι, καὶ ἐκ ἐκ θράσους καὶ ἀνδραγαθίας τυραννικῆς. ὅθεν παρακαλοῦμεν καὶ ἰκετεύομεν διὰ τῶν ἐπιταμιῶν τῆς δισέβειαις πολεμουμένη τὸ ὑμέτερον κράτος, καὶ διόρθωσιν ὅτι ταῦτα ἐπιδοῦναι τῆς τούτων μανίας καὶ τυραννίδος, ἢ ὡσαυτὸν λαίλαψα πρὸς ἀφ᾽ ἑρῶν κακοδοξίαν ἀφ᾽ ἑρῶν ἀσθενέστεροις. δὴ καὶ τῆς τῶν ὑμέτερον δισέβειαν πρὸς τῆς ἐν Περσίδι, καὶ τῆς ἐν βαρβάρους ἐκκλησιῶν φρονήσασαν, ἐν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σαλευομένης μὴ παριδοῦν ἐκκλησίας.

ANNO CHRISTI 431.

Αναφο-